

GUTAI MAGDA:

Proklamáció

Mindig barátokat kerestem,
nem szexuális partnert;
embert, aki a szomjazónak
ad egy pohár vizet
vagy a megszorodottnak kézfogást.

Nem is panaszkodom.
Valami mindig adódott.

Csakhogy a szembejövő
kutyák szemében részvét tűnt fel,
amikor engem láttak.

*

Te is, te is és te is állj jól!
Igen, mert felelősök vagytok.

Fölkaptatok a Kálváriáig
a Kiscelli úton. Onnét lenézek.

Minden bokorban ti lapultok,
barátaim.

Én nem vagyok magányos,
de azt hiszem, egy tündér itt felejtett.